DIE XXVI. JANUARII.

IN FESTO S. PAVLÆ VIDVÆ.

SEMIDUPLEX.

Omnia de Comm. non V. nec M. præter illa, quæ sequũtur.

ORATIO.

DEus, qui B. Paulam famulam tuam, spretis mundi delitiis, post insignia virtutum incrementa, ibi voluisti nasci cœlo, ubi Unigenitus tuus natus est mundo: concede propitiùs, ut ejus exemplo terrena cuncta despicientes, cœlestia cõsequi mereamur. Per eumdem Dñm. &c.

AD MATUTINUM.

Lect. 1. Noct. de Script. occ.

IN II. NOCTUR.

Lectio iv.

Ex Epist. 27. S. Hieronym.

PAula matrona Romana è nobilissimo Senatorum genere, sed vitę sanctitate multonobilior, mortuo Toxotio paris nobilitatis viro, cui quinque liberos ediderat: totam se ad Dominum convertit, & copiosas cœpit divitias in Christi pauperes tanto affectu erogare, ut eos totâ urbe perquireret, & damnum putaret (ut de eâ S. Hieron. scribit) si quisquam debilis, & esuriens cibo sustentaretur alterius: quo in studio usque ad mortem perseverans, dicebat interdũ, se id voti habere; ut mendicans moreretur, & in suo funere alienâ sindone involveretur. Cùm autem ob quasdam Ecclesiarum dissensiones, Orientis, & Occidentis Episcopi Romam, S. Damaso Pontifice, convenissent, S. Epiphanium Salaminę Cypri Episcopum hospitio excepit, & Paulinum Antiochiæ omnibus charitatis officiis colere studuit, quorũ accensa virtutibus,

Pa-

patriam deserere, & ad eremũ pergere gestiebat. Quare urbis frequentiam, & ora laudantium fugere festinans, & parvulam Bethlehem Romę præferre volens, tandem ad Portum Romanum navigatura descendit, fratre, propinquis, ac liberis prosequentibus, & piam matrem maternâ charitate retinere cupientibus. Illa verò, quamvis viscera ejus dolore torquerentur, siccos ad cœlum tendebat oculos, & pietatem in filios pietate in Deum superans, nesciebat se matrem, ut Christi probaret ancillam.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

NAvi igitur conscensa cum Eustochio filia, quæ propositi, & navigationis ejus comes erat, alis fidei sumptis, Hierosolymam, & sancta loca incredibili ardore videre cupiebat. Quare cùm Cyprum primum, deinde Seleuciam appulisset, in Syriam, & Palæstinam venit: cujus cuncta sacra monumenta tanto studio, ac pietate circumivit, ut nisi ad reliqua festinaret, à primis non posset abduci. Denique Bethlehem substitit mansura perpetuò: ubi structis quatuor Monasteriis, uno Virorum, quod S. Hieronymus gubernaturus suscepit, aliis Virginum, reliquum vitæ iter admirabili sanctitate confecit. Humilitatis virtus in eâ maximè enituit; nihil ea clementiùs, nihil erga humiles blandiùs fuit. Invidorum calumnias, & sæculi varias tentationes summâ patientiâ, & mansuetudine toleravit. Tarda erat ad loquendum, & velox ad audiendum. Sanctas Scripturas tenebat memoriter, & vetus, ac novum Testamentum assiduè perlegebat. Hebræam linguam] discere voluit, & consequuta est ita, ut Psalmos Hebraicè caneret, & sermonem illum, quasi

quasi nativum, personaret. Super durissimam humũ stratis ciliciolis quiescebat, si tamen quies dicenda est, quæ jugibus penè orationibus dies, noctesque jungebat. Mollia etiam in gravissimâ febre lectuli strata non habuit. Tantæ autem continentiæ fuit, ut propè mensuram excederet, & debilitatem corporis nimiis jejuniis, ac labore contraheret: exceptisque diebus festis, vix oleum in cibo caperet. Neque adduci ullo modo potuit, ut ad vires corporis reficiendas vino uteretur. Ægrotantes miris obsequiis, ac ministeriis confovebat: cumque aliis languentibus largè præberet omnia, si quando ipsa ægrotasset, sibi non indulgebat; & in eo inæqualis videbatur, quod in aliis clementiam, in se duritiam commutabat.

℟. Dilexisti.

Lectio vi.

TAndem cum in gravissimam valetudinem incidisset, ac mortem adesse sentire, & frigente aliâ parte corporis, animæ tepor in solo pectore palpitaret, quasi ad suos pergeret, alienosque desereret, illos versiculos usque ad expirationem animæ repetebat: Domine, dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ; & Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum, concupiscit, & deficit anima mea in atria Domini: digitoque Crucis signum in labiis imprimens, sanctissimam animam Deo reddidit septimo Kalendas Februarii, ætatis suæ anno quinquagesimo sexto. Translataq; Episcoporum manibus in Ecclesiam Speluncæ, totâ ad funus ejus Palæstinarũ urbium turbâ concurrente, Monachorum, virginum, viduarum, & pauperum, qui ad exemplum Dorcadis, vestes ab eâ præbitas

bitas ostendebant: Triduò pòst subter Ecclesiam juxta specum Domini condita est.

℟. Fallax gratia.

Lectiones tertii Nocturn. Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Simile est regnum Cœlorum thesauro abscondito *de Commun. primo loco.*

Miss. Cognovi, *de eodem Commun. Orat.* Deus, qui B. Paulam, *ut suprà.*

HISPANIARUM.

Cum Serenissimus Hispaniarum Rex suis peculiaribus litteris ad magis promovendum cultum Sanctæ Paulæ Viduæ SS. D. N. Clementi Papæ XII. pro extensione illius Officii, & Missæ, non minùs piè, quàm enixè supplicaverit: hujusmodi verò instantia à Sanctitate sua ad Sac. Rituum Congregationem remissa, ac per Eminentissimum, & Rever. D. Cardinalem Zondadari relata, Sac. eadem Congregatio petitum Officium, & Missam singulis annis pro die festo ipsius Sanctæ in omnibus Hispaniarum Regnis ab universo Clero Sæculari, & Regulari utriusque sexus, sub ritu semiduplici, servatis tamen Rubricis, concedi posse censuit, si SS. D. Nostro visum fuerit. Die 15. Maii 1734.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis SS. D. N. relatione, Sanctitas sua benignè annuit. Die 24. ejusdem mensis, & anni 1734.

A. F. Card. Zondadari Pro-Præf.

Loco ✠ sigilli.

N. M. Tedeschi Archiep. Apamen.
Sac. Rit. Congr. Secret.